

■ Xuraman Vəfa

XOŞ GƏLDİN, BAHAR

Əlinde səməni, qoynunda çiçek,
Xoş gəldin elimə, xoş gəldin, bahar!
Gelişin qəlblərə fərəh getirib,
Xoş gəldin elimə, xoş gəldin, bahar!

Şəlalə dağlardan kükrəyib daşır,
Bənövşə kolların dibindən baxır.
Eşqin damarımızda, qanımızda axır,
Xoş gəldin elimə, xoş gəldin, bahar!

Yurda gətirdiyin gəlin mübarək,
Nəğməli rübabın, telin mübarək,
Qədəmin mübarək, ilin mübarək,
Xoş gəldin elimə, xoş gəldin, bahar!

Yanır tonqalları son çərşənbənin,
Nərgiz, yasəməndir çölün, çəmənin.
Süfrəyə bəzəkdir yaşıl səmənin,
Xoş gəldin elimə, xoş gəldin, bahar!

Xonçalar bəzəyib obalar, ellər,
Qarşımıda rəqs edir, süzür gözəllər.
Səndən ilham alır, sevən könüllər,
Xoş gəldin elimə, xoş gəldin, bahar!

Aşıqlar şəninə tərif söyləyir,
Təbiət oyanıb, səni gözləyir.
Səni təkcə mən yox, el ezişləyir,
Xoş gəldin elimə, xoş gəldin, bahar!.

BAYRAM AXŞAMI

Bu bayram axşamı süfrəni açıb,
Üstünə naz-nemət qoydum eşqinlə.
İliq nəfəsini duyub baharın,
Qəlbimdə xeyallar qurdum eşqinlə.

Süslenib, bəzənib gəlinsayağı,
Aynada göznlə özümə baxdım.
Eşqimiz adına bir niyyət tutub,
Masa üstündəki şamları yaxdım.

Masanın üstündə şam əridikcə,
Mənim də qəlbimdə ümid azaldı.
Bayırı bürüyen zülmət, qaranlıq,
Sənin əvəzinə qapımı çaldı.

Adına bəzəyib qurdugum süfrə
Səhər açılsa da bəzəkli qaldı.
Sənin kiminləsə açdırığın sabah,
Mənim sabahımı əlimdən aldı.

QURBANIN OLUM

Açı həsrət çöküb sinəmin üstə,
Al məni elindən, qurbanın olum.
İllərdir hicrana kölə düşmüşəm,
İstərəm ömürlük mehmanın olum.

Başımı sinəne söykəyib yatım,
Sənin qollarında vüsala çatım.
Bilmirəm dərdimi necə anladım,
Çekilmir həsrətin, qurbanın olum.

Eşqinlə qol, qanad vermisən mənə,
Qəlbimin telləri bağlanıb sənə.
Sevda oylağına gəlmışəm yenə,
İstərəm könülli bağbanın olum.

Sənsiz dərd getirir gələn sabahım,
Çarəsiz qalmışam, sənsən pənahım.
Ölsəm boynundadır ahım, günahım,
Dərdimə əlac et, qurbanın olum.

MƏNİM TALEYİMLƏ İŞİN OLMASIN

Son dəfə baxıram sənlə göz-gözə,
Bir daha üzünə baxmayacağam.
Çıxbı gedəcəyəm çox uzaqlara,
Ölsəm də qarşına çıxmayacağam.

Artıq bundan sonra saray ucaltsan,
Dağılan yuvamız tikilməyəcək.
Qapını üzümə çırpıb getmeyin,
Gözümüzün önündən çekilməyəcək.

Get hara istəsən, yolun açıqdır,
Daha taleyinə qarışmayacan.
Harda gecələdin, kimlərlə qaldın,
Bundan sonra səndən sorușmayacan.

Tale də sənindir, qərar da sənin,
Mənim taleyimlə işin olmasın.
Mənə bir əmanət ürək vermişdin,
Onu da geri al, məndə qalmasın.

DÖZƏ BİLMƏRƏM

Yaralı ürəyim sıpərdir oxa,
Daha eşq bağında gəzə bilmərəm.
Məni yandırırsan göz baxa-baxa,
Yanıb gül olmağa dözə bilmərəm!

Ürək pərişandır hər axşam-səhər,
Namərdin ovcundan içmişəm qəhər.
Onsuz da həyatda hər şey boş, hədər...
Bir də yanılmağa dözə bilmərəm!

Tanışam, döyərəm mərd qapısını,
Açdım daş üzəkli-sərt qapısını.
Bağladı üzüme bəxt qapısını,
Yara üstən dağa dözə bilmərəm.

Tufanlar qoparıb, əsdirdin yeli,
Könlümə axıtdın güclü dərd seli.
İndi köməyinə çağırısan eli,
O, eşq dənizində üzə bilmərəm!

Xuraman Vəfayam - ömrü, gün keçir,
Hərə bu həyatda öz yoluñ seçir.
Kimisi şərbəti zəhər tək içir,
Zəhəri şərbət tək sözə bilmərəm!

BU HİCRAN BİR QƏLBİ YARALAYACAQ

Burax əllərini əlimdən artıq,
Qoy hara aparır aparsın, tale.
Deyirsən mənimlə xoşbəxt olmadın,
Get, səni ağ günə çıxarsın, tale.

Bəlkə qismətində özgə birisi,
Mənim də bəxtimdə başqa biri var.
Zor ilə yazılmır tale yazısı,
Hərənin öz bəxti, öz qədəri var,

Bəlkə peşman olub günün birində,
Yanımdan ötəndə üzüləcəksən.
Gözümüzün içində dikib gözünü,
Salam verməyimi gözləyəcəksən.

Bəlkə kiminləsə sən xoşbəxt olub,
Mən hicran oduna qalanacağam.
Yanımdan biganə ötbü keçəndə,
Arxanca sızlayıb, boyلانacağam.

Nə fərq edər sən, mən, hansımız olsaq,
Bu hicran bir qəlbə qaralayacaq.
Eşqin öz əmri, öz qanunu var,
Ya səni, ya məni yaralayacaq.

Artıq üzülmürəm nə olur olsun,
Ürək də sızlayıb bir gün duracaq.
Bu eşqdə günahkar kimdirə onu,
Tale ürəyindən bir gün vuracaq.

YADIMDAN ÇIXDI

Tale piyaləmə göz yaşı süzdü,
İçmədim, qisasın canımdan çıxdı.
Elə yaşıtdı ki, mənə sərt qışı,
Neçə yaz yaşadım, yadımdan çıxdı.

Sevdamın nübarı yeyilməz oldu,
Eşqimin libası geyilməz oldu.
Dərdim gizli qaldı, deyilməz oldu,
Səadət, xoşbəxtlik yadımdan çıxdı.

Adıma dedilər qərib, kimsəsiz,
Bir günüm olmadı dərdsiz, ələmsiz.
Dedilər yaşanmış həyat həmdəmsiz,
Yar sevdim, həyatım yadımdan çıxdı.

Yaşadım ömrümü, günümü küskün,
Hicranla savaşıb, vuruşdum hər gün.
Tale elə baxdı üzümə bir gün,
Bütün arzularım yadımdan çıxdı.

Bəxtlə də bir gizli görüşüm vardı,
Aldadıb əlimi-qolumu sardı.
Məni elə yerə alıb apardı,
Dərd gördüm, öz dərdim yadımdan çıxdı.

ÜRƏYİM

Yenə taleyimdən giley eləyib,
Niye qinayırsan məni, ürəyim?
Xetrinə dəyməsin acı sözərim,
Görürəm yolunda cəni, ürəyim!

Mən də isteyirəm xoş gün görəsən,
Sevdiyin biriyələ ömrür sürəsən.
Mənə də bir azca hüzur verəsən,
Qorxuram aldadar səni, ürəyim!

Ağlıma gələnlər çıxbı qarşıma,
Nədən qorxmuşamsa gəlib başıma.
Kimse acımayıb göz yaşlarına,
Günlərlə ağladıb məni, ürəyim!

Sənsən bu dünyada yaşıdan məni,
Köməksiz buraxma sevirəm səni.
Vəfadən istə sən hər dileyini,
Yarı yolda qoyma məni, ürəyim!

SORAQLI KÖNLÜM

Sən dözdün həyat da hər cür dərd-sərə,
Açdın ürəyini doğma ellərə.
Çıxdın atəşlərdən, düşdün sellərə,
Hərdən xoş vüsalli, fəraqlı könlüm!

Artıq unudubdur sığalı telim,
Qırılıb qanadım, qırılıb belim.
Bir gün yoxa çıxar qəmim, nisgilim,
Olarsan nəğməli, növraqlı könlüm!

Şər məndən çəkinib bir gün yan durar,
Nifrətimin odu onu yandırası.
Eşqimi inamım alovlandırası,
Həmişə məşəlli, cıraqlı könlüm!

Qoşa qanadımdır gözəllik, həyat,
Haqqı qoruyanda oluram rahat,
Gərək görüb-duyub hər gün, hər saat,
Keçmiş, sabahi maraqlı könlüm!

Çox igid udubdur, o gedər-gəlməz,
Əzabım böyükdür, ölçüyə gəlməz.
Vətən sevinməsə ürəyim gülməz,
Xoş xəbər gözləyən soraqlı könlüm.

SƏNLİ GÜNLƏR... SƏNLİ ANLAR

Dilimdə xoş sözə dönüb
Sənlə günlər, sənlə anlar.
Xatirimdə izə dönüb
Sənlə günlər, sənlə anlar.

Hanı o yol, hanı o iz,
Axı niye dəyişdik biz?
Olub vüsal çələngimiz
Sənlə günlər, sənlə anlar.

Qopub tufan, solub çiçək...
Çəkil yoldan bir ilgim tək.
Daha geri dönməyəcək
Sənlə günlər, sənlə anlar.